ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ГНАТЮКА

Кафедра філософії та суспільних наук

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Завідувач кафедри
_____Наталія Морська

Протокол № 1 від «1» вересня 2026 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ФІЛОСОФІЯ НАУКИ

Рівень вищої освіти	другий (магістерський)
Галузь знань	А Освіта
Спеціальність	А 4 Середня освіта
Предметна спеціальність	А 4.03 Середня освіта (Історія та громадянська освіта)
Освітня програма	СЕРЕДНЯ ОСВІТА (ІСТОРІЯ)

2026 – 2027 навчальний рік

Робоча програма **«Філософія науки»** для здобувачів другого (магістерського рівня вищої освіти) галузі знань А Освіта спеціальності А4 Середня освіта, предметної спеціальності А 4.03 Середня освіта (Історія та громадянська освіта) освітньої програми «Середня освіта (Історія)».

Розробник:
Морська Наталія Львівна – кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри філософії та суспільних наук

©Морська Н.Л., 2026 рік
©Морська Н.Л., 2027 рік

1. Опис навчальної дисципліни

1	Освітня програма	Середня освіта (Історія)
2	Спеціальність	А 4 Середня освіта
3	Предметна спеціальність	А 4.03 Середня освіта (Історія та громадянська освіта)
4	Галузь знань	А Освіта
5	Освітній рівень	Другий (магістерський)
6	Тип дисципліни	Обов'язкова
7	Мова навчання	Українська
8	Рік підготовки	1
9	Семестр	1
10	Кількість змістових модулів	2
11	Вид підсумкового контролю	Екзамен
12	ІНДЗ	-
13	Обсяг дисципліни в кредитах ECTS	3 кредити
14	Загальна кількість годин	90
15	Аудиторні заняття (год.)	Денна форма – 30, заочна форма – 10
16	Лекції (год.)	Денна форма – 20, заочна форма – 4
17	Семінарські заняття (год.)	Денна форма – 10, заочна форма – 8
18	Самостійна робота студента (год.)	Денна форма – 60, заочна форма – 78

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної і індивідуальної роботи становить:

для денної форми навчання – 33 % до 67 %

для заочної форми навчання – 11 % до 89 %

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета: сприяння глибокому усвідомленню сутності науки, її ролі і місця у суспільстві; формування цілісного уявлення про проблемне поле філософії науки як важливої галузі сучасного знання; ознайомлення із загальними закономірностями розвитку науки, її структурою, рівнями, методологією, сутністю і методами наукового пізнання; аналізу науки як специфічного знання, духовного виробництва і соціального інституту.

Завдання:

- формування методологічної компетентності магістрів як майбутніх фахівців наукової сфери;
- здійснення філософського аналізу науки як форми свідомості в її соціальному, теоретико-пізнавальному, аксіологічному та практичному аспектах;
- ознайомлення із особливостями наукової діяльності та відносин в науковому колективі;
- визначення ролі та значення науки в різних сферах суспільного життя;
- формування вміння вибору теми наукового дослідження, форм та методів дослідження конкретної теми наукового реферату, статті, дисертації;
- вправляння навиків роботи з підбором та аналізом теоретичних джерел для наукового дослідження, вміння робити узагальнення та конкретні наукові висновки.

3. Компетентності та результати навчання

Вивчення дисципліни передбачає формування у здобувачів таких компетентностей:

Індекс в матриці	Програмні компетентності
	Загальні компетентності
ЗК 1	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу процесів та явищ в історії, механізмів та розуміння їх причинно-наслідкових зв'язків.
ЗК 2	Здатність формулювати нові проблеми в області історії, вибирати належні напрями та відповідні методи для їх розгляду; оволодіти методами та способами аналізу історичних подій та явищ. Здатність впровадження наукових досліджень у 9 професійній та інноваційній діяльності, здатність генерувати нові ідеї.
ЗК 3	Здатність орієнтуватися в інформаційному просторі, здійснювати пошук і критично оцінювати інформацію, оперувати нею у професійній діяльності; ефективно використовувати наявні та створювати (за потреби) нові електронні (цифрові) освітні ресурси (інформаційно-цифрова компетентність); формувати здатність використовувати цифрові технології в освітньому процесі.
ЗК 6	Відкритість до нових знань, ідей і технологій; здатність продукувати нестандартні ідеї, творчо підходити до вирішення проблеми чи виконання завдань.
	Спеціальні (фахові, предметні) компетентності
ФК 1	Здатність забезпечувати здобуття освіти державною мовою; спілкуватися іноземною мовою; формувати та розвивати мовно-комунікативні уміння і навички учнів (мовно-комунікативна компетентність).
ФК11	Здатність здійснювати оцінювання результатів навчання здобувачів освіти; аналізувати результати навчання здобувачів освіти; формувати спроможність у здобувачів освіти до самоцінювання і взаємооцінювання результатів навчання (оцінювально-аналітична компетентність).
ФК 12	Здатність здійснювати власний професійний розвиток, отримувати підтримку від колег; надавати підтримку колегам у їхньому професійному розвитку, інноваційній діяльності (компетенція здатності до навчання впродовж життя).
ФК 13	Здатність визначати, формулювати та розв'язувати наукові проблеми, аналізувати соціально-значущі процеси та робити науково обґрунтовані висновки; здатність до 11 перенесення системи наукових знань у професійну діяльність та в площину навчального предмету (загальнонаукова компетентність).
ФК 16	Здатність вивчати та аналізувати проблеми соціально-економічного розвитку, які зумовлені суспільно-історичним і культурним розвитком України.
ФК 17	Здатність добре розбиратися у сучасній суспільно-політичній ситуації з метою

	формування особистості з адекватною громадянською позицією, з'ясовувати небезпечні глобальні тенденції і глобальні проблеми розвитку людства та здійснювати пошуки шляхів їх подолання.
ФК 18	Здатність узагальнити засвоєні знання та сформовані вміння у процесі теоретичної та практичної підготовки під час підготовки та захисту магістерської роботи та формування професійних компетентностей у майбутній науково-дослідній роботі.

Вивчення навчальної дисципліни забезпечує досягнення здобувачами освіти таких програмних результатів навчання:

Індекс в матриці	Програмні результати навчання
ПРН 1	Вільне володіння державною мовою, що передбачає вміння комунікувати усно й письмово.
ПРН 16	Володіє науковими методами аналізу та обробки інформації; знає принципи самоорганізації в живій та неживій природі, а також закономірності еволюції, відтворення і розвитку систем біосфери і ноосфери; здатен рефлексувати над власною професійною діяльністю.
ПРН 17	Орієнтується в принципах формування цілісного погляду на основи філософії як системи знань та науково обґрунтовує особливості виникнення й розвитку соціальних явищ в умовах сучасного державотворення.
ПРН 18	Орієнтується в особливостях сучасної наукової історичної картини світу, її ключових проблемах і суперечностях; знає основні напрями та тенденції сучасного історичного дискурсу та його зв'язок із попередньою інтелектуальною історією; усвідомлює значення історії, а також її пізнавальний і культурний потенціал.

4. Передумови для вивчення навчальної дисципліни

Вивчення навчальної дисципліни базується на знаннях, уміннях і навичках, здобутих під час опанування обов'язкового компоненту першого (бакалаврського) рівня вищої освіти **«Філософія»,** який закладає теоретичний і методологічний фундамент для опанування «Філософії науки».

5. Програма навчальної дисципліни

5.1. Зміст навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1.
Предметно-проблемна сфера філософії науки та основні стратегії вивчення науки

Тема 1. Філософія науки, її предмет і основні проблеми.

Сутність філософії. Філософія як інтелектуальна форма пізнання світу. Риси філософського мислення. Специфіка предмета філософії. Взаємовідношення «людина –світ». Особливості філософського знання. Структура філософського знання. Форми суспільної свідомості, їх специфіка і взаємозв'язок. Філософія і наука. Філософія науки як галузь філософського знання. Предмет та основні проблеми філософії науки.

Наука як складне системне явище, що потребує філософського осмислення. Філософія науки як галузь пограниччя філософії та конкретного наукового знання. Характерні риси науковості: системність, відтворюваність, детермінованість, доступність для узагальнень та передбачень, проблемність, верифікованість, критичність, орієнтація на практику.

Проблеми походження науки та її періодизації. Плюралізм думок щодо «точки біфуркації» та виникнення науки. Основні періоди в історії становлення та розвитку науки. Об'єкт та предмет філософії науки. Два рівні наукового пізнання: емпіричний та теоретичний. Співвідношення емпіричного та теоретичного рівнів наукового пізнання з чуттєвим та раціональним пізнанням.

Єдність та різниця емпіричного та теоретичного рівнів наукового пізнання, їх предмет дослідження.

Тема 2. **Історія становлення філософії науки.**

Історичні коріння взаємозв'язку філософії та науки. Філософія і наука – раціональні теоретичні способи освоєння дійсності. Специфіка філософії, специфіка науки. Позитивістська концепція. Діалектична концепція. Трансценденталістська концепція. Антиінтеракціоністська концепція. Позитивістські концепції: перший позитивізм, другий позитивізм (махізм), неопозитивізм, постпозитивізм. Історична школа філософії науки. Неокантіанство: концепції методів пізнання. Основні ідеї неокантіанства. Марбурзька та Баденська школи неокантіанства. Методологічні концепції прагматизму. Головна мета прагматизму. Представники прагматизму. Проблеми пізнання у контексті феноменології. Феноменологічний метод. Принцип «Епохе». Герменевтика. Суть герменевтики. Ідея герменевтичного кола.

Тема 3. Наука як феномен цивілізації

Поняття і визначення науки. Наука і духовна культура. Наука як складний суперечливий феномен. Підстави науки як система регулятивів, що детермінують мету і способи отримання наукового пізнання, уявлення і розуміння реальності, що вивчається, а також форму і ступінь обґрунтування наукового знання і його включення в людську культуру. Логікоепістемологічні нормативи науки: опис, пояснення, системність, доказовість та обґрунтованість, евристичність. Соціокультурні норми науки: прагматична, прогностична, експертна.

Проблема демаркації науки і псевдонауки. Критерії науковості. Головні критерії науковості: теоретичність, обґрунтованість, системність, раціональність, верифікація. Критерії науковості як результат історичного розвитку науки та культури.

Наука як специфічний тип знання. Наукова картина світу як форма систематизації та узагальнення наукових знань. Різновиди наукової картини світу за рівнем узагальнення: загальнонаукова, галузі наук, окремого комплексу наук. Раціональність як здатність упорядковувати сприйняття світу. Наука як пізнавальна діяльність. Наука як особливий тип раціональності. Типи наукової раціональності: класичний, некласичний, постнекласичний. Традиціоналістський та технократичний типи розвитку цивілізації та їх базисні цінності. Наука як соціальний інститут. Основні функції науки **у** житті суспільства.

Тема 4. Наука як знання. Моделі та закономірності розвитку наукового знання.

Наукове знання як складна система. Динаміка науки. Загальні закономірності розвитку науки: спадкоємність у розвитку науки; єдність кількісних і якісних змін у розвитку науки; диференціація та інтеграція наук; взаємодія наук та їх методів; поглиблення та розширення процесів математизації та комп'ютеризації; теоретизація і діалектизація науки; прискорений розвиток науки; свобода критики, недопустимість монополізму і догматизму. Кумулятивна модель розвитку науки. Антикумулятивізм. Діалектико-матеріалістична модель розвитку науки. Концепція «росту знань» К.Поппера. Вимоги до зростання знань. Концепція «фаллібізму». Концепція «розвитку знань» Т.Куна. Зміна парадигм за Куном. Основні стадії науки. Науково-дослідна програма І.Лакатоса. Поняття і специфіка НДП. «Методологічний анархізм» П.Фейєрабенда. Принцип «пролефірації» (розмноження) теорій. Еволюційна модель розвитку науки С.Тулміна. «Селекційна модель наук» - особливості концепції.

Тема 5. Структура наукового знання.

Основні структурні елементи науки. Основні елементи наукової діяльності. Компоненти наукового пізнання. Елементи наукового пізнання. Рівні наукового пізнання: емпіричний, теоретичний, метатеоретичний. Структура емпіричного етапу дослідження. Практичні аспекти наукової організації. Мета емпіричного рівня. Методи емпіричного рівня дослідження. Структура

теоретичного етапу дослідження. Основне завдання теоретичного етапу дослідження. Методи теоретичного рівня дослідження. Головні засади розрізнення емпіричного та теоретичного рівнів. Метатеоретичний рівень пізнання, та специфіка його обґрунтування у к. ХХ ст.

Тема 6. Наука як пізнання. Основні форми наукового пізнання.

Філософія пізнання: основні категорії і принципи. Наука як пізнавальна діяльність. Елементи наукової діяльності. Раціональне та ірраціональне в науковому пізнанні. Структура пізнавальної діяльності, її особливості в науковому пізнанні: репрезентація, інтерпретація, конвенція. Форми наукового пізнання: ідея, проблема, факт, гіпотеза, теорія, концепція. Наукова істина. Концепції істини в науковому пізнанні. Проблема надійності знання. Сучасне розуміння пізнаваності світу. Наукова діяльність як інноваційна діяльність.

Тема 7. Наука як соціальний інститут.

Наука як особлива форма духовного виробництва. Наука як цілісна соціальна система. Специфічна система внутрішніх цінностей. «Науковий етос». Система законодавчих норм (патентне право, господарське право, громадянське право та ін.) Соціологія науки і знання. Ціннісні імперативи за Мертоном. Специфіка організації наукової діяльності, її інституціональні форми. Сучасна наука як складна система. Взаємодія науки з різними соціальними інститутами та суспільними регуляторами. Наука в системі соціальних цінностей. Роль економічної (матеріально-фінансової) підживи. Взаємна відповідальність науки та суспільства. Соціальні функції науки.

Тема 8. Методологія наукового дослідження

Поняття методу і методології. Загальнонаукові методи пізнання.

Наукові методи емпіричного рівня дослідження. Наукові методи теоретичного рівня дослідження. Системний підхід у науковому пізнанні.

Основні методи наукового пізнання: спостереження та експеримент, їх структурні компоненти. Роль приладів в сучасному науковому пізнанні. Моделювання як специфічний метод наукового пізнання. Проблема прототипу та моделі. Формалізація як метод наукового пізнання, здатний до вивчення об'єкту пізнання через вивчення знання про нього. Загальна структура формалізації: символізація, перетворення, інтерпретація. Стандарти процедури формального дослідження: несуперечливість, коректність, адекватність. Роль логіки та математики в розробці методів формалізації. Достоїнства формалізації. Відносність «кордонів формалізації». Проблема виміру як методу.

Наукові поняття: класифікаційні (якісні), порівняльні, кількісні. Кількісні поняття та процедура виміру. Співвідношення якісних та кількісних понять. Застосування кількісних понять. Гіпотетико-дедуктивна схема розвитку наукового знання. Пояснення і передбачення. Процедури обґрунтування теоретичних знань. Зміст процедури співставлення теорії та досвіду. Відносний пріоритет досвіду. Критерії вибору теорії: принципова перевірність, максимальна узагальненість, передбачувальна сила, принципова простота, системність.

Змістовий модуль 2.
Ґенеза наукового знання та ціннісні параметри сучасної науки

Тема 9. Історична еволюція науки.

Переднаука і її особливості. Становлення науки в Давній Греції. Антична наука і філософія. Генезис та становлення теоретичного знання в античній культурі. Наука і філософія Середньовіччя. Формування передумов наукового мислення в середньовічних університетах. Становлення дослідної науки в культурі пізнього Середньовіччя та Відродження. Особливості виникнення новоєвропейської науки: епоха Відродження і Новий час. Наукова революція XVI-XVII століть: формування основ математичного природознавства. Раціоналізм та емпіризм як

основні філософсько-методологічні програми в науці Нового часу. Формування наукової картини світу в XVIII – XIX ст. Розвиток науки XX – п. XXI ст.

Тема 10. Основні етапи розвитку науки.

Поняття і сутність наукової картини світу. Історична різновидність форм (етапів) науки. Передумови виникнення науки. Характеристика донаукового знання. Проблема виникнення наукового пізнання. Специфіка наукового пізнання. Основні етапи розвитку науки, які виділяє сучасна історія науки. Розвиток наукового знання. Особливості класичної науки. Перша наукова революція. Друга наукова революція. Особливості класичної науки. Специфіка некласичної науки. Формування некласичної науки: великі відкриття, зміна картини світу. Квантово-механічне описування реальності: нові підходи. Методологічні основи постнекласичної науки. Постмодерністські зміни в науці. Історична реконструкція, моделювання. Формування концепції холізму (цілісності). Глобальний еволюціонізм як інтегративний напрям дослідження.

Тема 11. Розвиток науки в Україні.

Особливості ґенези науки в Україні. Основні історичні періоди розвитку української науки. Наука як продуктивна сила. Національно-екзистенційна методологія в Україні, трансформація науки в контексті національної ідеї. Пріоритетні галузі української науки, їх місце у розвитку світової науки. Проблеми та перспективи сучасного розвитку науки в Україні. Основні тенденції розвитку сучасної української науки. Українська наука і світові наукові тенденції. Головні принципи розвитку сучасної науки в Україні. Наукові центри сучасної Укаїни. Основні аспекти регулювання наукової діяльності в Україні.

Тема 12. Наука як феномен культури.

Сутність і специфіка культури. Поняття науки як феномена культури. Наука як форма духовної діяльності. Наука як процес творчої діяльності і соціокультурної діяльності. Взаємовідношення науки і культури: спільне та відмінне. Знання і цінності. Культурна цінність наукових знань. Наука як органічний компонент культури. Гуманістична орієнтація науки. Наука і мистецтво: їх взаємодія і взаємовплив. Світоглядні універсалії сучасної культури. Наука в культурі сучасної техногенної цивілізації. Наука як культурна сила.

Тема 13. Наука в сучасній цивілізації.

Традиційний і техногенний типи цивілізаційного розвитку, їх базові цінності. Особливості сучасного етапу розвитку науки. Головні характеристики сучасного етапу розвитку науки. Наукові революції як «точки біфуркації» в розвитку знання. Основні характеристики постнекласичної науки. Типи наукових революцій: глобальна, комплексна, науково-технічна. Три глобальні наукові революції. Нелінійність росту наукового знання. Наука в контексті сучасної цивілізації. Сцієнтизм та антисцієнтизм. Сучасні процеси диференціації та інтеграції наук. Наука та паранаука. Комп'ютеризація науки, її проблеми та наслідки. Системність і синергетика – нові парадигми методології науки. Етичні проблеми сучасної науки. Криза ідеалу ціннісно-нейтрального наукового дослідження. Глобальні проблеми сучасної цивілізації, роль науки у їх подоланні. Перспективи людської цивілізації в контексті нових відкриттів.

Тема 14. Наука і сучасна освіта.

Освіта як соціокультурний феномен. Філософія освіти. Передвища фахова і вища освіта. Взаємозв'язок і взаємовплив освіти і науки. Наука і освіта в контексті глобалізаційних перетворень: проблеми і перспективи. Інтеграція освіти і науки – парадигма XXI ст. Особливості сучасної системи освіти України. Пріоритети розвитку національної освіти. Науково-освітня діяльність сучасних розвинених країн світу.

Тема 15. Етика науки.

Етика як наука про мораль. Наука і мораль. Моральні норми та цінності в науці та науковій діяльності. Світоглядний авторитет науки: наука як джерело блага. Етичні виміри сучасної науки. Внутрішня і зовнішня етика науки. Прикладна етика. Приклади етико-прикладних проблем. Професійна етика. Зміст професійної етики. Етичний кодекс вченого. Етичні норми і стандарти наукової діяльності. Етика науки і техніки. Етичні виміри сучасної науки. Науковий етикет. Наука і влада.

Тема 16. Філософія інтелектуальної власності.

Поняття інтелектуальної власності. Еволюція концепту інтелектуальної власності. Об'єкти та проблеми інтелектуальної власності. Види інтелектуальної власності. Ліцензійна власність. Право інтелектуальної власності. Авторське право. Особливості захисту інтелектуальної власності.

5.2.Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	кількість годин							
	денна форма				заочна форма			
	усього	у тому числі			усього	у тому числі		
		лекції	семінарські заняття	самостійна робота		лекції	семінарські заняття	самостійна робота
Змістовий модуль І. Предметно-проблемна сфера філософії науки та основні стратегії вивчення науки								
Тема 1. Філософія науки, її предмет і основні проблеми	4	2	2	-	4	2	2	-
Тема 2. Історія становлення філософії науки	4	2	2	-	4	2	-	2
Тема 3. Наука як феномен цивілізації	4	2	2	-	4		2	-
Тема 4. Наука як знання. Моделі та закономірності наукового знання.	4	2	-	-	6	-	-	4

Тема 5. Структура наукового знання	6	-	-	6	6	-	2	6
Тема 6. Наука як пізнання. Основні форми наукового пізнання	4	2	-	-	6	-	-	6
Тема 7. Наука як соціальний інститут	2	-	-	-	6	-	2	6
Тема 8. Методологія наукового дослідження	6	-	-	6	6	-	-	6
Разом за змістовим модулем 1	34	10	6	12	42	4	8	30
Змістовий модуль ІІ. Ґенеза наукового знання та ціннісні параметри сучасної науки								
Тема 9. Історична еволюція науки.	4	2	2	-	6	-	-	6
Тема 10. Основні етапи розвитку науки	8	-	-	8	6	-	-	6
Тема 11. Розвиток науки в Україні.	4	2	2	-	6	-	-	6
Тема 12. Наука як феномен культури.	8	2	-	8	6	-	-	6
Тема 13. Наука в сучасній цивілізації.	8	-	-	8	6	-	-	6
Тема 14. Наука і сучасна освіта.	8	2	-	8	6	-	-	6
Тема 15. Етика науки.	8	-	-	8	6	-	-	6
Тема 16. Філософія інтелектуальної власності.	8	2	-	8	6	-	-	6
Разом за змістовим модулем 2	56	10	4	48	48	-	-	48
Всього годин	**90**	**20**	**10**	**60**	**90**	**4**	**8**	**78**

5.3. Теми лекцій

№ з/п	№ теми	Назва теми	кількість годин	
			денна форма	заочна форма
1	1	Філософія науки, її предмет і основні проблеми	2	2
2	2	Історія становлення філософії науки	2	2
3	3	Наука як феномен цивілізації	2	2
4	4	Наука як знання. Моделі та закономірності наукового знання.	2	-
5	6	Наука як пізнання. Основні форми наукового пізнання	2	-

6	9	Історична еволюція науки.	2	-
7	11	Розвиток науки в Україні.	2	-
		Всього годин	14	6

5.4. Теми семінарських занять

№ з/п	№ теми	Назва теми	кількість годин	
			денна форма	заочна форма
1	1	Філософія науки, її предмет і основні проблеми	2	2
2	2	Історія становлення філософії науки	2	-
3	3	Наука як феномен цивілізації	2	2
4	4	Наука як знання. Моделі та закономірності розвитку наукового знання	2	-
5	6	Наука як пізнання. Основні форми наукового пізнання	2	-
6	7	Наука як соціальний інститут .	2	-
7	9	Історична еволюція науки.	2	-
8	11	Розвиток науки в Україні	2	-
		Всього годин	16	4

5.5. Самостійна робота

№ з/п	№ теми	Назва теми	кількість годин	
			денна форма	заочна форма
1	2	Історія становлення філософії науки	-	2
2	4	Наука як знання. Моделі та закономірності наукового знання.	-	6
3	5	Структура наукового знання	6	6
4	6	Наука як пізнання. Основні форми наукового пізнання	-	6
5	7	Наука як соціальний інститут	-	6
6	8	Методологія наукового дослідження	6	6
7	9	Історична еволюція науки.	-	6
8	10	Основні етапи розвитку науки	8	6
9	11	Розвиток науки в Україні.	-	6
10	12	Наука як феномен культури.	8	6
11	13	Наука в сучасній цивілізації.	8	6
12	14	Наука і сучасна освіта.	8	6
13	15	Етика науки.	8	6
14	16	Філософія інтелектуальної власності.	8	6
		Всього годин	60	80

5.6. Орієнтовна тематика індивідуальних завдань

Індивідуальні завдання передбачені для студентів, які навчаються на дуальній чи індивідуальній формі навчання. За бажанням, можна виконати індивідуальне навчальне дослідження, вибравши одну із загальних тем з прив'язкою до спеціальності та освітньої програми.
Тема 1. Особливості соціально-гуманітарних наук.
Тема 2. Особливості природничо-математичних.
Тема 3. Особливості інформаційно-технічних наук.
Також, за бажанням, можна підготувати науковий реферат за конкретно обраною темою, запропонованою викладачем.

Теми для написання наукових рефератів (ІНДЗ):

1. Моральні норми і цінності «малої науки» і «великої науки».
2. Основні постулати класичної соціології знання.
3. Проблеми відтворення наукових кадрів.
4. Внутрішня і зовнішня етика науки.
5. Антична наука: соціально-історичні умови й особливості.
6. Гіпотеза як форма розвитку наукового знання.
7. Дедукція як метод науки і його функції.
8. Діахронна і синхронна різноманітність науки.
9. Ідеалізація як основний спосіб конструювання теоретичних об'єктів.
10. Індукція як метод наукового пізнання. Індукція та ймовірність.
11. Інтерналістська та екстерналістська моделі розвитку наукового знання. Їх основи і можливості.
12. Концептуальний каркас мертонівської соціології науки.
13. Свобода наукових досліджень і соціальна діяльність вченого.
14. Імперативи наукового етосу.
15. Етичні проблеми публікації досліджень.
16. Стратегія наукового співтовариства у відносинах з суспільними рухами.
17. Головні зміни у підході до наукової політики у третьому тисячолітті.
18. Основи професійної відповідальності вченого.
19. Основні лінії винагороди вченого науковим співтовариством і їх вплив на мотивацію вчених.
20. Основні механізми етичного регулювання біомедичних досліджень.
21. Основні типи комунікації у «невидимому коледжі» і основні фази його розвитку.
22. Способи передачі цінностей і моральних норм від попереднього покоління до наступного.
23. Концепція неспівмірності у розвитку наукового знання і її критичний аналіз.
24. Логіко-метематичний, природничо-науковий і гуманітарний типи наукової раціональності.
25. Метатеоретичний рівень наукового знання і його структура.
26. Методи метатеоретичного пізнання.
27. Методи теоретичного пізнання.
28. Методи філософського аналізу науки.
29. Методи емпіричного пізнання.
30. Механізм і форми взаємозв'язку конкретно-наукового і філософського знання.
31. Міф, переднаука, наука.
32. Моделювання як метод наукового пізнання. Метод математичної гіпотези.
33. Наука і культура: механізм взаємовпливу.
34. Наука і суспільство: форми взаємодії.
35. Наукова діяльність та її структура.
36. Наукова раціональність, її основні характеристики.
37. Наукова теорія і її структура.
38. Наукове пояснення, його загальна структура і види.

39. Наукові закони і їх класифікація.
40. Некласична наука і її особливості.
41. Об’єктна і соціокультурна обумовленість наукового пізнання і його динаміки.
42. Основні концепції взаємовідношення науки і філософії.
43. Основні моделі наукового пізнання: індуктивізм, гіпотетико-дедуктивізм, трансценденталізм, конструктивізм. Їх критичний аналіз.
44. Основні тенденції формування науки майбутнього.
45. Основні рівні наукового знання.
46. Основні філософські парадигми у дослідженні науки.
47. Основні характеристики наукової професії.
48. Особливості давньосхідної переднауки.
49. Особливості науки як соціального інституту.
50. Постмодерністська філософія науки.
51. Постнекласична наука.
52. Постпозитивістські моделі розвитку наукового пізнання (К.Поппер, Т.Кун, І.Лакатос, М.Полані, Ст.Тулмін, П.Фейєрабенд).
53. Проблема наступництва у розвитку наукових теорій. Кумулятивізм і парадигмалізм.
54. Проблема співвідношення емпіричного і теоретичного рівня знання. Критика редукціоністських концепцій.
55. Соціально-історичні передумови і специфічні риси середньовічної науки.
56. Соціально-історичні умови виникнення новоєвропейської науки.
57. Сутнісні риси класичної науки.
58. Сутність і структура теоретичного рівня знання.
59. Сутність і структура емпіричного рівня знання.
60. Наука в системі техногенної цивілізації.
61. Експеримент, його види і функції в науковому пізнанні.
62. Етичні проблеми взаємодії вченого із засобами масової інформації.
63. Формалізація як метод теоретичного пізнання. Його можливості і межі.
64. Наукові принципи і їх роль в науковому пізнанні.
65. Поняття наукового об’єкта. Типи наукових об’єктів.
66. Підтвердження і фальсифікація як засоби наукового пізнання, їх можливості і межі.
67. Науковий доказ і його види.
68. Інтерпретація як метод наукового пізнання. Її функції і види.
69. Системний метод пізнання в науці. Вимоги системного методу.
70. Наукова практика, її види і функції в науковому пізнанні.
71. Основи наукової теорії.
72. Філософські основи науки, їх види та функції.
73. Ідеологія науки та її історичні типи.
74. Продуктивне відображення і когнітивна творчість в науці.
75. Інженерне проектування, його сутність і функції.
76. Техніко-технологічне знання і його особливості.
77. Філософсько-соціальні проблеми розвитку техніки.
78. Сцієнтизм і антисцієнтизм як світоглядні позиції оцінки ролі науки в розвитку суспільства.
79. Наявне і особистісне знання в структурі наукового пізнання.
80. Науковий консенсус, його роль і функції в процесі наукового пізнання.
81. Поняття наукової революції. Види наукових революцій.
82. Наукова істина. Її види і способи обґрунтування.
83. Когнітивна творчість, її сутність, механізм і основа.
84. Суб’єкт наукового пізнання, його соціальна природа, вид і функції.
85. Поняття соціокультурного фону науки, його функції у розвитку науки.

86. Проблема вибору наукової гіпотези, основи і механізм переваги.
87. Школи в науці, їх роль в організації і динаміці наукового знання.
88. Наукові комунікації, їх види і роль у функціонуванні і розвитку науки.
89. Контекст відкриття і контекст обґрунтування в розвитку наукового знання.
90. Наука і глобальні проблеми сучасного суспільства.
91. Наука в дзеркалі соціобіології і екології.
92. Гуманітарна і екологічна експертиза наукових проектів: стани і перспективи.
93. Соціальна і когнітивна відповідальність вченого.
94. Наукові колективи як суб'єкти науки, їх види і способи організації діяльності.
95. Продуктивність і ефективність наукової діяльності, способи їх вимірювання та оптимізації.
96. Експертна діяльність в науці і її функції. Внутрішня і зовнішня наукова експертиза.
97. Соціальний характер наукового пізнання.
98. Наука і цінності.
99. Когнітивні цінності, їх природа.
100. Інноваційна діяльність і її структура.
101. Роль і функції науки в інноваційній економіці.
102. Інноваційна система сучасного суспільства і її структура.
103. Наука як основа інноваційної системи сучасного суспільства.
104. Філософсько-методологічні проблеми інтелектуальної власності.
105. Філософсько-правові аспекти регулювання наукової діяльності.
106. Управління і самоуправління в науковій сфері.
107. Некласична наука і її особливості.
108. Поняття науки.
109. Види наукового знання.
110. Критерії наукового знання.
111. Ідеали і норми наукового дослідження.
112. Природничо-наукова і гуманітарна культура.
113. Позитивізм як філософія та ідеологія науки. Критичний аналіз.
114. Сучасна наукова картина світу.
115. Функції держави в управлінні розвитком науки.
116. Наукова політика сучасних розвинених країн.
117. Проблеми розвитку сучасної української науки.
118. Наука і політика.
119. Наука і мистецтво.
120. Взаємовідносини науки і релігії в сучасній культурі.
121. Соціально-психологічні основи наукової діяльності.
122. Гуманітарні основи природознавства.
123. Поняття наукового світогляду.
124. Поняття філософської проблеми науки.
125. Філософські проблеми науки і методи їх дослідження.
126. Філософія науки: предмет, метод, функції.
127. Структура філософії науки як галузі філософського знання.
128. Організаційна структура сучасної науки.
129. Філософсько-психологічні проблеми наукової діяльності.
130. Філософські проблеми управління науковими колективами.
131. Класики природознавства та їх вклад у філософію науки.
132. Особливості гуманітарного знання.
133. Філософські основи і проблеми соціального пізнання.
134. Людина як предмет комплексного філософсько-наукового дослідження.
135. Філософські основи і особливості математичних і логічних досліджень.

136. Предмет і структура методології науки.
137. Сучасні проблеми теорії наукового пізнання.
138. Етичні проблеми науки.
139. Наука – основа розвитку сучасного суспільства.
140. Герменевтика як методологія.

6. Форми та методи навчання

Основними формами організації освітнього процесу з навчальної дисципліни «Філософія науки» є лекційні, семінарські та практичні заняття, самостійна й індивідуальна робота здобувачів вищої освіти, консультації, науково-дослідницька робота, індивідуальні та групові навчальні проєкти, а також дистанційне та змішане навчання із застосуванням цифрових освітніх технологій.

У процесі викладання дисципліни застосовуються словесні, наочні, практичні, проблемно-пошукові, дослідницькі та інтерактивні методи навчання**,** зокрема: проблемний виклад навчального матеріалу; лекція-дискусія; евристична бесіда; аналіз і коментоване читання першоджерел; порівняльний аналіз філософських та методологічних концепцій; дискусія; дебати; «круглий стіл»; мозковий штурм; робота в малих групах; кейс-метод; аналіз проблемних ситуацій; виконання індивідуальних аналітичних і дослідницьких завдань; підготовка есе, наукових повідомлень і презентацій; критичний аналіз наукових публікацій; пошук, систематизація та оцінювання наукової інформації; метод проєктів; взаємне рецензування результатів навчальної та дослідницької діяльності.

З метою формування професійних компетентностей здобувачів магістерського рівня особлива увага приділяється проблемному, критичному та дослідницькому навчанню**,** спрямованому на розвиток уміння аналізувати структуру та межі наукового знання, оцінювати методологічні засади наукового дослідження, аргументовано відстоювати власну позицію, виявляти логічні та методологічні помилки, порівнювати різні концепції науки та застосовувати філософсько-методологічний інструментарій до аналізу актуальних проблем сучасної науки.

Застосування форм і методів навчання передбачає студентоцентровану, компетентнісну та дослідницько-орієнтовану організацію освітнього процесу**,** активну участь здобувачів у навчальній і науковій діяльності, розвиток критичного мислення, академічної доброчесності, комунікативних та аналітичних компетентностей.

Вивчення «Філософії науки», а також обрані форми й методи її викладання, безпосередньо сприяють формуванню та розвитку **м'яких навичок** (**Soft Skills**) здобувачів вищої освіти:

- Розвиток критичного та аналітичного мислення. Опрацювання проблем природи наукового знання, критеріїв істинності, обґрунтованості наукових теорій, наукових методів і меж пізнання формує здатність аналізувати інформацію, виявляти аргументи й припущення, оцінювати достовірність та обґрунтованість тверджень**.** Цьому сприяють проблемні лекції, аналіз філософських текстів, дискусії, кейс-метод та аналіз конкретних наукових ситуацій.
- Формування комунікативних навичок і культури академічної дискусії. Обговорення філософських проблем науки, проведення семінарів, дебатів і дискусій розвиває здатність чітко й логічно висловлювати власну позицію, аргументувати її, ставити запитання, слухати співрозмовника та коректно реагувати на альтернативні погляди. Особливого значення набуває навчання через діалог і дискусію.
- Розвиток навичок командної роботи та співпраці. Виконання групових аналітичних завдань, проєктів, дослідницьких мініпроєктів і презентацій сприяє формуванню здатності розподіляти ролі, координувати спільну діяльність, досягати узгоджених результатів і відповідати за власний внесок у командну роботу**.** Водночас здобувачі навчаються враховувати різні позиції та знаходити спільні рішення.
- Формування навичок вирішення проблем і прийняття обґрунтованих рішень. Проблемно-орієнтоване навчання, аналіз наукових дилем, ситуаційних завдань та етичних проблем науки

формують уміння визначати проблему, встановлювати причинно-наслідкові зв'язки, розглядати альтернативи, прогнозувати наслідки та приймати рішення на основі аргументів і доказів**.**

- Розвиток самостійності, рефлексії та здатності до безперервного навчання. Самостійна робота з науковими й філософськими джерелами, підготовка індивідуальних завдань, есе, презентацій та дослідницьких проєктів формує самоорганізацію, відповідальність за власне навчання, рефлексивність, академічну доброчесність та здатність самостійно здобувати й критично переосмислювати нові знання**.**

7. Засоби оцінювання та методи демонстрування результатів навчання

У процесі вивчення навчальної дисципліни оцінювання знань здобувачів здійснюється під час проведення поточного контролю, а також за результатами виконання індивідуальних завдань, самостійної роботи та підсумкової атестації.

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання є: усні відповіді, індивідуальні завдання, тести, контрольні роботи, екзамен; реферати, есе; мультимедійні презентації та виступи на наукових заходах; кейси та інші види індивідуальних та групових завдань, які використовуються в освітньому процесі.

8. Форми контролю

У процесі вивчення дисципліни використовуються такі форми контролю: поточний контроль, проміжний (модульний) контроль, підсумковий контроль.

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті у формі оцінювання усних відповідей, участі в дискусіях, аналізу джерел, виконання практичних завдань і тестів, а також перевірки завдань самостійної роботи здобувачів.

Модульний контроль застосовується двічі: після завершення Змістового модуля 1 та після завершення Змістового модуля 2. Оцінка модульного контролю складається з балів, накопичених упродовж вивчення відповідного змістового модуля.

Підсумковий контроль проводиться у формі екзамену в термін, визначений графіком підсумкового контролю, і передбачає оцінювання результатів навчання після вивчення дисципліни.

9. Критерії та порядок оцінювання результатів навчання. Політика оцінювання

Загальні критерії оцінювання усної (письмової) відповіді здобувача

Відповідь може бути оцінена на «*відмінно*» за таких умов: здобувач вищої освіти чітко і повно відповів на питання; логічно та послідовно побудував зміст відповіді; не припустив помилок; володіє філософсько-науковою термінологією; наводить приклади з різних філософських і наукових джерел та власної практики; демонструє бачення практичного застосування вивченого матеріалу у професійній діяльності; провідним є творчий підхід до розв'язання завдання.

На оцінку «*добре*» заслуговує відповідь, у якій здобувач допустив несуттєві помилки, неточності чи залишив поза увагою незначну частину питання за умови, що принципові моменти було розкрито повністю; логіка та послідовність відповіді є зрозумілою, але не досконалою; використовує філософсько-наукову термінологію; наводить приклади з філософських і наукових джерел; в цілому демонструє бачення практичного застосування вивченого матеріалу у професійній діяльності; переважає частково-пошуковий підхід до розв'язання завдання.

Оцінка «*задовільно*» виставляється за відповідь, у якій є суттєва помилка та/або декілька неточностей, упущень; порушена логіка чи послідовність відповіді, що вплинуло на результат та правильність висновків; філософсько-наукова термінологія використовується неосмислено; відповідь не підтверджена прикладами чи посиланнями філософсько-наукові джерела та власну

практику; виникають труднощі при встановленні зв'язку між теоретичними положеннями та їх реалізацією у професійній діяльності; провідним є репродуктивний підхід до розв'язання завдання.

Оцінка «*незадовільно*» виставляється, якщо здобувач не засвоїв навчальний матеріал у межах програми дисципліни, не дає конкретної відповіді на поставлені запитання; відсутня логіка чи послідовність відповіді; не володіє професійною термінологією; не наводить приклади з філософсько-наукових джерел та власної практики; не може встановити зв'язок між теоретичними положеннями та їх реалізацією у професійній діяльності; підхід до розв'язання завдання незрозумілий.

Оцінювання

Остаточна оцінка за курс розраховується таким чином:

Види оцінювання	**% від остаточної оцінки**
Модуль 1 (теми: 1,2,3,4,6,7,9,11) – робота на семінарських заняттях	40
Модуль 2 (теми: 5,8,10,12,13,14,15,16) – самостійна робота	30
Підсумковий контроль (теми 1-16) – тести 2- рівнів, творче завдання	30
Разом:	**100**

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
		для екзамену
90 – 100	**A**	відмінно
85-89	**B**	добре
75-84	**C**	
65-74	**D**	задовільно
60-64	**E**	
35-59	**FX**	незадовільно з можливістю повторного складання
0-34	**F**	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Розподіл балів по темах курсу:

Змістовий модуль I Поточний контроль								**Змістовий модуль II** Самостійна робота								**Підсумковий контроль**	**Сума**
Тема 1	Тема 2	Тема 3	Тема 4	Тема 6	Тема 7	Тема 9	Тема 11	Тема 5	Тема 8	Тема 10	Тема 12	Тема 13	Тема 14	Тема 15	Тема 16		
5	5	5	5	5	5	5	5	3	3	4	4	4	4	4	4	30	**100**
40								30									

Оцінювання та визнання результатів неформального та/або інформального навчання

Процедура валідації результатів навчання, отриманих у неформальній / інформальній освіті здійснюється відповідно до «Положення про визнання результатів навчання, здобутих у неформальній та інформальній освіті». Зараховані можуть бути як змістовні модулі, так і окремі теми навчальної дисципліни. Загальний обсяг балів, що зараховуються здобувачу освіти за підсумками визнання результатів неформального та/або інформального навчання, не може перевищувати 20.

Політика оцінювання:

●*Політика щодо дедлайнів та перескладання*: Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин, оцінюються на нижчу оцінку (75% від можливої максимальної кількості балів за вид діяльності). Перескладання модулів відбувається із дозволу деканату за наявності поважних причин (наприклад, довідка від лікаря).

●*Політика щодо академічної доброчесності*: Усі письмові роботи перевіряються на наявність плагіату і допускаються до захисту із коректними текстовими запозиченнями не більше 20%. Списування під час контрольних робіт та екзаменів заборонені (в т.ч. із використанням мобільних девайсів). Мобільні пристрої дозволяється використовувати лише під час виконання практичних завдань та он-лайн тестування (наприклад, програма Moodl) у процесі заняття. Заборонено оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства. За порушення академічної доброчесності здобувачі можуть бути притягнені до такої академічної відповідальності: повторне проходження оцінювання; повторне проходження відповідного освітнього компонента освітньої програми; відрахування із закладу освіти, позбавлення академічної стипендії; позбавлення наданих закладом освіти пільг з оплати навчання тощо.

●*Політика щодо відвідування*: Відвідування занять, як правило, є обов'язковим компонентом навчання. За необхідності (віддаленість місця проживання чи роботи магістранта) чи наявності об'єктивних причин (участь у програмі академічної мобільності чи конференції, міжнародне стажування, хвороба тощо) відвідування може відбуватись вибірково за погодженням із керівником курсу. Навчання магістрантів також здійснюється в дистанційному режимі на платформі Moodle. За умови індивідуального навчального графіка студент має можливість отримати позитивну оцінку завдяки виконанню планових завдань та ІНДЗ. У будь-якому випадку студенти зобов'язані дотримуватися термінів, визначених для виконання усіх видів робіт, передбачених курсом. Пропущені заняття можна відпрацьовувати у визначений час згідно з графіком.

● *Політика оцінювання*: Враховуються бали поточного контролю (40 балів), самостійної роботи (30 балів), підсумкового контролю (екзамен): тестування 2-х рівнів та творче завдання (30 балів). При цьому враховується присутність на заняттях та активність студента під час занять; недопустимість пропусків та запізнень на заняття; користування мобільним телефоном, планшетом чи іншими мобільними пристроями під час заняття в цілях, не пов'язаних з навчанням; списування та плагіат; несвоєчасне виконання завдань. Студентам, які беруть активну участь у наукових семінарах, круглих столах, конференціях та презентують високоякісні знання з філософії науки, може підсумковий контроль, за згодою викладача, зараховуватись «автоматично» (повністю або частково, залежно від наукового-практичного досвіду у вивченні дисципліни).

10. Політика використання ШІ в межах навчальної дисципліни.

Використання технологій генеративного ШІ під час вивчення дисципліни регулюється чинним законодавством України та обов'язковим є дотримання *«Політики використання штучного інтелекту у науково-технічній та інноваційній діяльності Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка».*

Дозволені межі застосування: ШІ дозволено використовувати виключно як допоміжний інструмент для пошуку, структурування історіографічних даних, технічного оформлення бібліографії, перекладу та стилістичного редагування власного авторського тексту.

Заборони та ризики: заборонено повне або часткове копіювання згенерованого тексту під виглядом власних результатів (кваліфікується як плагіат). Здобувач несе персональну відповідальність за точність фактів і джерел, оскільки ШІ не володіє методами наукової критики та схильний до фабрикації даних (галюцинацій).

Обов'язкове маркування: у разі залучення ШІ на будь-якому етапі роботи, здобувач зобов'язаний чітко зазначити це у тексті або примітках (із вказанням назви моделі та характеру виконаної нею операції).

Недеклароване використання ШІ для заміни самостійної роботи є порушенням академічної доброчесності й передбачає академічну відповідальність.

11. Інструменти, обладнання та програмне забезпечення, використання яких передбачає навчальна дисципліна

На лекційних та семінарських заняттях, а також під час самостійної роботи студентів використовуються мультимедійні засоби, комп'ютери з операційною системою Windows-XP і вище, Microsoft Office, мобільні пристрої та інші гаджети, програми для створення презентацій, роботи з електронною поштою, електронні таблиці, текстові редактори.

При організації дистанційного навчання застосовуються системи Moodle, Zoom, Google Meet, Viber, а також Facebook, Instagram.

12. Рекомендована література:

Основна:

1. Андрущенко В., Бойченко М., Гомілко О. та ін. Філософія і методологія розвитку вищої освіти України в контексті євроінтеграційних процесів: монографія. К. : Пед. думка, 2011. 320 с.
2. Базалук О.О. Філософія освіти: Навчально-методичний посібник / О. О. Базалук, Н. Ф. Юхименко. К.: Кондор, 2010. 164 с.
3. Добронравова І. Практична філософія науки. К.: Університетська книга, 2023. 352 с.
4. Добронравова І. С. Філософія і методологія науки: підручник / І.С. Добронравова, Л. І. Сидоренко. К.: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2008, 223 с.
5. Дьюї Дж. Моральні принципи в освіті. Львів: Літопис, 2001. 32 с.
6. Енциклопедія освіти / Акад. пед. наук України; головний ред. В. Г. Кремень. К.: Юрінком Інтер, 2008. 1040 с.
7. Закон України «Про вищу освіту». URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text
8. Закон України «Про наукову та науково-технічну діяльність». URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/848-19#Text
9. Карівець І., Кадикало А. Сучасна філософія науки: теми й проблеми : навч. посіб. Розшир. та доповн. вид. Львів : Новий Світ-2000, 2025. 141 с.
10. Курс загальної філософії: від ідей до проблем: навчальний посібник / За заг. ред. д-ра філос. наук І. В. Карівця ; Ігор Карівець, Андрій Поцелуйко. – Львів : «Новий Світ-2000», 2026. – 309 с.
11. Максюта М.Є. Філософія науки: гуманітарно-педагогічний синтез: монографія / М.Є.Максюта, О.М. Соколова. Херсон: Вид-во «ОЛДІ-ПЛЮС», 2025. 310 с.

12. Морська Н. Філософія науки: навчально-методичний посібник для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти / Морська Н.Л. Тернопіль: ТНПУ, 2022, 92 с. 3,76 д.а.
13. Мурашкін М.Г. Наука в контексті філософських знань: монографія /Мурашкін М.Г. Дніпро: ДДУВС, Моноліт, 2021. 184 с.
14. Петрушенко В. Філософія і методологія науки. К.: Новий світ – 2000, 2025. 200 с.
15. Ратніков В.С., Макаров З.Ю. Історія та філософія науки. Хрестоматія. Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів III-IV рівнів акредитації. Вінниця: Нова книга, 2009, 416 с.
16. Семенюк Е., Мельник В. Філософія сучасної науки і техніки: підручник / Семенюк Е., Мельник В. Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2017. 364 с.
17. Філософія і методологія наукового пізнання: колективна монографія / За ред. Проф. Юрія Вільчинського. К.: КНЕУ, 2013. 205 с.
18. Філософія науки : підручник / І. С. Добронравова, Л. І. Сидоренко, В. Л. Чуйко та ін. ; за ред. І. С. Добронравової. – К. : ВПЦ "Київський університет", 2018. 255 с.
19. Філософія науки і культури. Словник. За ред. Н.Хамітова. К., 2024. 437 с.
20. Філософія науки: підручник /О. П. Сидоренко, С. С. Корлюк, О. А. Коваленко, Т. В. Розова [та ін.]; за ред. О. П. Сидоренка. Одеса, 2020. 230 с.
21. Філософія освіти: Навчальний посібник / За заг. ред. В. Андрущенка, І. Предборської. К.: Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2009. 329 с.
22. Черепанова С.О. Філософія освіти: світоглядно-гуманітарний вимір: людина, наука, культура, мистецтво, стиль мислення: монографія. Львів: Світ, 2011.

Допоміжна:

1. Bohomaz Oksana; Morska Nataliia; Kasianenko Karolina; Romanova Iryna; Bortnyk Nadiia. Educational and scientific potential: humanitarian challenges of the XX. Revista Tempos e Espaços em Educação on March 14, 2022. DOI: 10.20952/REVTEE.V15I34.16950 .
2. Історія філософії : Підручник для вищої школи. – Х.: Прапор, 2003, 768 с.
3. Кремінь В.Г. Філософія: мислителі, ідеї, концепції: підручник / В.Г. Кремінь, В.В. Ільїн. К.: Книга, 2005, 528 с.
4. Morska, N., Grushko, V., & Demchuk, D. (2026). The limits of rationalism in the context of global challenges: philosophical analysis of cognitive and value-based determinants. *Вісник гуманітарних наук*, (18). https://doi.org/10.5281/zenodo.20033284
5. Morska,N., Davydova, N. O. Philosophy and the future of human rights: peculiarities of the relationship between recent science and technology. Futurity Economics & Law,1(3). 2021, P 16-25. https://doi.org/10.57125/FEL.2021.09.25.02.
6. Нітченко Алла, Морська Наталія. ПРАВОВІ ЗАСАДИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ. Теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень. Міжнародний науковий журнал «Інтернаука». Серія: «Юридичні науки» // № 9(31), 2020. 89 с. С 74 – 81. DOI: 10.25313/2520-2308-2020-9-6307
7. Truba Hanna, Radziievska Iryna, Sherman Mykhailo, Morska Nataliia, Kulichenko Alla, Havryliuk Nataliia. Distance Learning for Higher Education Applicants in War: Information Competence. IJCSNS International Journal of Computer Science and Network Security, VOL.22 No.10, pp. 291-297, October 2022. https://doi.org/10.22937/IJCSNS.2022.22.10.37 .
8. Сергієнко В.В. Філософські проблеми наукового пізнання: навчальний посібник. / В. В. Сергієнко. Кременчук: Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського, 2011, 103 с.

13. Інформаційні ресурси в Інтернеті

http://uk. Філософія
http://uk. Філософія науки

http://journals.uran.ua/sciencerise/issue/archive
http://sbiblio.com/biblio/default.aspx?w=1092&t=title&sort=title – Бібліотека навчальної та наукової літератури.
http://www.philosopheducation.com/index.php/ua/ – журнал «Філософія освіти» (каталог видань).
http://plato.stanford.edu Філософська енциклопедія Стенфордського університету (Англійською мовою)
http://www.utm.edu/research/iep/ Філософська інтернет-енциклопедія (Англійською мовою)
http://www.philosophy.ua Сайт Українського філософського фонду
http://www.psilib.kyiv.ua
http://chtyvo.org.ua/ - електронна бібліотека україномовних творів
http://www.synergetics.org.ua Українське синергетичне товариство
http://litopys.org.ua/ Сайт «Ізборник» Історія, філософія України IX-XVIII ст.: першоджерела та інтерпретації
http://www.bookam.net/genre/nauka/filosofija Бібліотека філософських текстів.

14. Рекомендовані ресурси для неформальної та інформальної освіти, результати навчання за якими можуть бути визнані відповідно до встановленого в університеті порядку:

- Prometheus – українська платформа масових відкритих онлайн-курсів, що містить освітні матеріали з філософії, науки, критичного мислення, академічної доброчесності, методології досліджень та інших суспільно-гуманітарних дисциплін.
- EdEra (Education Era) – українська студія онлайн-освіти, ресурси якої можуть бути використані для опанування питань наукового пізнання, критичного мислення, академічної доброчесності, інформаційної грамотності, дослідницьких компетентностей та сучасних освітніх і наукових практик**.**
- Coursera – міжнародна платформа онлайн-курсів. Рекомендується пошук курсів за напрямами *Philosophy of Science, Philosophy, Epistemology, Scientific Method, Critical Thinking, Logic, Research Methodology, Ethics, Science and Technology*.
- UNESCO Open Learning – відкриті освітні ресурси UNESCO з питань науки, освіти, сталого розвитку, етики, цифрової трансформації, наукової комунікації та ролі науки в суспільстві.
- UNESCO / UNESCO-IBE – відкриті науково-освітні ресурси, що дають змогу досліджувати філософські, методологічні та соціальні засади наукового й освітнього знання, проблеми формування наукового світогляду, академічної культури та розвитку дослідницьких компетентностей. Окрему цінність становлять матеріали, присвячені критичному мисленню, свободі наукового пошуку та ролі знання в сучасному суспільстві.
- Ukraine Global Faculty – платформа відкритих лекцій та освітніх заходів із залученням українських і зарубіжних науковців, викладачів та експертів. Рекомендується використовувати лекції з проблем сучасної науки, філософії науки, методології досліджень, наукової раціональності, міждисциплінарності, етики науки, штучного інтелекту та взаємодії науки і суспільства**.**
- Відкриті лекції, наукові семінари, конференції та вебінари університетів, наукових установ, академій наук та професійних наукових організацій за тематикою філософії та методології науки, епістемології, логіки наукового дослідження, критеріїв науковості, наукових революцій, парадигм, наукової раціональності, етики науки та академічної доброчесності**.**

15. Комунікація та етика взаємодії

Комунікація між викладачем і здобувачами освіти здійснюється під час занять, консультацій, через корпоративну електронну пошту, систему дистанційного навчання (Moodle), а також через узгоджені месенджери (для оперативних організаційних питань) виключно у робочий

час із 09:00 до 18:00. Консультації проводяться згідно з затвердженим графіком або за попередньою домовленістю (очно чи у дистанційному форматі на платформах Zoom/Google Meet).

У разі відсутності на занятті з поважних причин здобувач освіти повинен попередити викладача особисто або через старосту групи заздалегідь (не пізніше ніж за 2 години до початку заняття) та відпрацювати пропущений матеріал у встановленому порядку згідно з графіком консультацій. Довготривала відсутність потребує документального підтвердження та узгодження індивідуального плану ліквідації академічної заборгованості.

Учасники освітнього процесу зобов’язані дотримуватися принципів взаємної поваги, академічної доброчесності, толерантності та професійної етики. Під час спілкування очікуються коректність, відповідальність, конструктивний діалог і повага до думок інших учасників освітнього процесу.

У межах цифрового етикету під час дистанційних занять здобувачам рекомендовано вмикати відеокамери для забезпечення повноцінного інтерактивного зв'язку, вчасно доєднуватися до онлайн-зустрічей та дотримуватися регламенту виступів і дискусій. Письмова комунікація має будуватися на засадах офіційно-ділового стилю із чітким формулюванням мети звернення.